

Kaj bi bilo, če bi dan ponavljal

Če bi se dan ponavljal tako, da bi se zjutraj zbudil in bi bilo vse vključno s časom enako kot prejšnji dan, bi bilo zelo čudno. Seveda pa mislim, da bi se le jaz vsega spominjal in med preskokom dneva s konca spet na začetek ne bi ničesar pozabil.

Moj način življenja bi verjetno kmalu spremenil. Ker bi se znašel v tej situaciji bi bilo vsakršno premišljevanje in načrtovanje prihodnosti nesmiselno. Prav tako bi bilo neumno varčevati z denarjem, saj bi ga imel naslednji dan ravno toliko kot sem ga imel prejšnji. Ker fizično ne bi mogel rasti, saj se drugi ne bi starali, verjetno tudi ne bi mogel umreti. Zato bi počel vse možne stvari, ki bi jih lahko opravil v enem dnevu. Seveda bi nehal hoditi v šolo in se učiti. Čeprav bi vedel kje in kdaj se bodo dogajale nesreče in bi tako lahko reševal življenja, tega ne bi delal, saj se moje početje naslednji dan ne bi poznalo. Tudi vremenoslovec bi bil dober, saj bi lahko točno do minute natančno napovedal padavine, ampak tega bi se zelo kmalu naveličal, saj bi bilo življenje zato dosti bolj enolično. Ker smo privzeli, da ne bi mogel umreti, bi se zato ukvarjal z zelo ekstremnimi športi. Če bi umrl, bi se pač takoj spet zbudil v svojem »starem« telesu tistega dne zjutraj. Zato bi skakal s padalom in včasih tudi brez in tudi bungge jumping bi poskusil brez vrvi. Poizkusil bi se udeležiti prometne nesreče, in za druge žrtve se ne bi kaj dosti oziral, saj bi vedel, da se bodo zjutraj spet vsi lepo zbudili kot dan prej. Za te bolj ali manj samomorilske dejavnosti, bi lahko v enem dnevu porabil ves svoj denar. Naslednji dan pa bi se spet zbudil ravno tako premožen kot sem prejšnji dan. Poizkusil bi vse kar se poizkusiti da. Edina omejitev bi bila čas, ki bi ga imel en dan oziroma celo neskončnost, odvisno s katerega zornega kota pogledamo. Ko ne bi več vedel, kaj novega poizkusiti, bi nekaj časa delal le stvari, ki bi me zelo veselile. Zato bi se zabaval s prijatelji, vendar tudi če bi se z njimi »zajebaval«, se tega naslednji dan ne bi poznalo.

Tako življenje bi bilo zelo čudno in mislim, da bi se ga dosti kmalu naveličal, saj bi se skoraj vse stvari ponavljale in svet bi postal preveč enoličen in predvidljiv. V tem življenju bi bil ujet tudi brez upa na prihodnost. Brezpredmeten pa bi bil tudi strah in sram. Na koncu moram povedati, da sem s sedanjimi razmerami kar zadovoljen in raje živim v »tem« svetu.